

[Skræppenb rg Nielsen.]

stigning i de indirekte skatter på ikke mindre end ca. 1.300 mill. kr., og at dette beløbs størrelse i sig selv efter vor opfattelse tyder på, at der er noget galt med statens finanspolitik og med skattelovgivning i det hele taget.

Jeg synes også, det fortjener at blive gentaget, at såfremt det fremsatte forslag til udskrivningslov vedtages uændret, betyder dette, at den direkte indkomstskat til staten i det kommende finansår nedsættes med ikke mindre end ca. 700 mill. kr. Den her foreslåede nedsættelse af indkomstskatten er som tidligere påpeget af os først og fremmest til fordel for de skatteydere, der i forvejen har forholdsvis pæne indkomster. Forslaget om skattnedsættelse har til konsekvens, hvis det går igennem, at der rent faktisk foretages en pengeudpumpning, der igen medvirker til en yderligere stimulering af købekraften. Resultatet heraf kan kun blive enten et forøget træk på valutabalancen eller en forøget prisstigning eller måske snarere begge dele.

Samtidig taler man så smukt om opsparens nødvendighed for samfundet som helhed, og man vedtager såkaldte opsparensfremmende love, der er så indviklede og så umulige at administrere, at kun meget få mennesker ved, hvad det hele drejer sig om. Alt taget i betragtning er der i dag ikke meget, der her i landet kan siges at stimulere opsparenslysten under den nuværende økonomiske udvikling, snarere tværtimod. Alt opmuntrer til det modsatte, alt opmuntrer til yderligere gældsstiftelse og køb på kredit i håb om, at fanden vil nøjes med at tage de bageste.

Den højtærede finansminister siger i fremsættelsestalen — det findes i Folketingstidende sp. 1384 —:

„Såfremt der ønskes en yderligere begrænsning af stigningstakten i statsudgifterne, vil dette ikke kunne ske uden en revision af udgiftslovgivningen.“

Den højtærede finansminister siger videre, at regeringen for at opnå besparelser i finansåret 1964-65 allerede har fremsat lovforslag om en ændring af tilskuddet til de kommunale vejarbejder.

Der er for mig ingen som helst tvivl om — når vi nu taler om at ønske — at VK-par-

tierne fortsat ønsker en begrænsning af stigningstakten i statsudgifterne — det har vi også hørt her i dag — og måske også en nedsættelse af statsudgifterne i det hele taget. Sommerforliget viste jo tydeligt, at det først og fremmest var VK-partiernes politik, der blev ført til sejr. Fortsætter den høje regering derfor med delvis at føre økonomisk VK-politik, d. v. s. fortsat bøje af for de krav, der stilles fra den side, er det klart, at så vil der før eller siden, som den økonomiske situation er, blive stillet krav om en yderligere revision af udgiftslovgivningen.

Det er naturligvis helt indlysende, at den højtærede finansminister her i dag ikke er i stand til at sige noget om, hvor man vil skære yderligere ned, hvis sådanne krav stilles. Men i god tid vil jeg give den højtærede finansminister det råd, det gode råd: prøv at se lidt på de militære budgetter, for dér er noget at tage fat på for en rask mand og for en ny minister. Det firkantede sommerforlig fik bl. a. til resultat, at man enedes om at spare mellem 200 og 300 mill. kr. i indeværende finansår på statens civile bygge- og anlægsudgifter. Det sparede beløb puttede man derefter i militærvesenets umættelige gab. Sådanne dispositioner skal nok hjælpe på en valutabalance, når man ved, at ikke mindst militære materielanskaffelser, der skal importeres, først og fremmest koster fremmed valuta.

Ikke længe efter at sommerforliget var en politisk realitet, og ikke længe efter at nationalbankdirektøren, hr. Svend Nielsen, på ny havde holdt en formaningstale over dansk økonomi, holdt finansudvalget møde. I mødet behandledes — hvad der dengang var sædvanligt og naturligt; der er jo sket noget siden — en hel række aktstykker, bl. a. aktstykkerne nr. 776, nr. 777 og nr. 778 vedrørende folketingsåret 1961-62.

Aktstykke nr. 776 indeholdt en ansøgning fra den daværende forsvarsminister, den nuværende finansminister, hr. Poul Hansen, om en bevilling til beredskabsfremmede materielanskaffelser til værnene. Det drejede sig her om ikke mindre end 42,8 mill. kr. I aktstykke nr. 777 ansøgte samme daværende forsvarsminister om genbevilling af en hidtil uforbrugt bevilling til fortsættelse af iværksatte materielanskaffelser til værnene. Det drejede sig her om 18,9